

лагателно въ срѣдень родъ; така казвать и *Българско*, *Турско* и пр.

Нѣкои на *ія* показвать свойство-то, кое-то приличя на прѣдмѣта, отъ имя-то на кой-то сѣ произведени, като: *сиромашія*, *морія*, *шрѣговія*.

158. Сѣществителны на *никъ*, показвать лице или вещь, кои-то служатъ за прѣдмѣта, отъ имя-то на кой-то сѣ произведени; като: *посшникъ*, *пущынникъ*, *вѣнчилникъ*, *свѣщникъ*, *крѣвникъ*, *черковникъ* и пр.

159. Отъ сѣществителны ся производять и собствени на *е*, *но*, *ко*, *анъ*, *о*, като: *Рае*, *Славе*, *Райно*, *Райко*, *Злашанъ*, *Цвѣшанъ*, *Боянъ*, *Цѣно*.

160. Нѣкои сѣществителны, кои-то показвать службѣ, дохождать и въ женскій родъ съ окончаніе повече-то на *ица*, като: *учишелка*, *царица*; а *сватъ*, прави *сваха*; *кумъ*, *кума*.

б) Сѣществителны изъ прилагателны.

161. Отъ прилагателны ся производять отвлѣчены сѣществителны, кои-то могатъ да имѣть слѣдующи-ты окончанія:

ость като: *мѣдрость*, *глупость*, *слабость*, *милость* и пр.

оша или *ошія*; като: *чистоша*, *лесноша*, *мѣчношія*, *брѣзошія* и пр.

ина като: *здравица*, *слабина*, *старица*, *широчина*, *дѣжина*; а отъ *свѣшъ* става *свѣшыня*.

щина като: *глушавщина*, *лукавшина*.

ія като: *скѣпія*, *ефѣпінія*.